

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2013 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **Ing. S. S. a spol.**, pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. o sťažnosti obvinených Ing. S. S. a A. S. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 1. októbra 2013, sp. zn. PK - 2 T 46/2013, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených Ing. S. S. a A. S. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 25. septembra 2013 (v lehote 20-tich pracovných dní podľa § 76 ods. 2, resp. ods. 4 Tr. por.) na Špecializovanom trestnom súde obžalobu na obvineného Ing. S. S. a obvineného A. S., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého deliktu sa mali dopustiť skutkom opísaným v citovanej obžalobe.

So zreteľom na to, že obaja obvinení sú v predmetnej trestnej veci už od štádia prípravného konania stíhaní väzobne (od 23. apríla 2013), bolo povinnosťou súdu na ktorom bola podaná obžaloba, rozhodnúť o väzbe obvinených prednostne a urýchlene, najneskôr však

tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 Tr. por. došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní (§ 238 ods. 3 Tr. por.).

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením z 1. októbra 2013, sp. zn. PK – 2 T 46/2013, riadiac sa už citovaným ustanovením § 238 ods. 3 Tr. por. a podľa neho rozhodol v bode I., že obvinených Ing. S. S. a A. S. ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (t. j. z rovnakých dôvodov, ktoré sa uplatnili už pri vzatí obvinených do väzby).

V bode II. súd rozhodol o zamietnutí žiadosti obvineného A. S. o prepustenie z väzby na slobodu (podľa § 79 ods. 3 Tr. por.).

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd špecializovaný trestný súd neprijal písomný sľub obvinených A. S. (v bode III./ a Ing. S. S.) v bode IV.).

Proti tomuto uzneseniu podali obaja obvinení hneď po jeho vyhlásení na neverejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú písomne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obvinení Ing. S. S., ako aj A. S., v dôvodoch svojich obsahovo identických sťažností v podstate uviedli, že napadnuté uznesenie prvostupňového súdu pokiaľ ide o dôvodnosť trvania väzby pokladajú za nedostatočne odôvodnené a pokiaľ sa v jeho odôvodnení poukazuje na výpoveď svedka T. R. vyjadrili názor, že ide o osobu nedôveryhodnú s prepojením na oznamovateľa Ľ. S.. V súlade s argumentáciou uvádzanou opakovane už vo svojich predchádzajúcich podaniach prezentovali názor, že už z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmá nezákonnosť získania, uchovávanía a manipulácie obrazovo-zvukového záznamu predloženého Ľ. S., a preto je potrebné z dokazovania vylúčiť všetky dôkazy priamo z tohto nezákonného dôkazu odvodené alebo tie, ktoré boli získané na ich základe. Takéto dôkazy sú neúčinné a tieto je treba z hodnotenia pri zisťovaní skutkového stavu veci vylúčiť.

Špecializovaný trestný súd založil väzobné dôvody na výpovedi svedka L. S., ktorá však je viacerými dôkazmi spochybňovaná. Nezakladá sa na pravde jeho tvrdenie, že obvinení praktizovali ničenie účtovných dokladov a kompromitujúcich materiálov a nedôveryhodne vyznieva aj jeho vyjadrenie o údajnom úmysle obvinených použiť kamerové nahrávky vyhotovené v ich kancelárii.

V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti obvinení vyjadrili názor, že neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce ich pozbavenie osobnej slobody, a preto považujú ďalšie trvanie kolúznej i preventívnej väzby za neopodstatnené .

Na základe vyššie uvedeného obvinení navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie vo všetkých jeho výrokoch a prepustil ich na slobodu alebo alternatívne, aby bola ich väzba nahradená písomným sľubom podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s obmedzeniami podľa § 82 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaných sťažností menovaných obvinených, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Prvostupňový súd rozhodujúci o väzbe po podaní obžaloby už naznačeným postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por., ktorý nadväzuje na zákonnú úpravu v § 76 ods. 3, ods. 4 Tr. por. konal v súladne s ustanovením § 302 ods. 2 a § 304 ods. 2 Tr. por., keď umožnil obvineným uplatniť ich zákonné právo byť vypočutí v konaní o väzbe po podaní obžaloby, pričom rozhodol vecne správne, keď obvinených Ing. S. S. a A. S. ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Nie je možné akceptovať výhrady obvinených o neexistencii konkrétnych skutočností, z ktorých vyplývajú obavy z kolúzneho konania a z pokračovania v trestnej činnosti, zakladajúce dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Kolúznu väzbu podľa §71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je aj naďalej opodstatnené zakladať na poznatkoch týkajúcich sa aktivít obvinených smerujúcich k ovplyvňovaniu, zastrešovaniu

a podplácaniu iných osôb konkretizovaných už v predchádzajúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Tost 29/2013, zo dňa 19. septembra 2013 (týkajúceho sa formálne obvineného Ing. S. S., ale plne relevantného aj voči obvinenému A. S.).

V súvislosti s väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba okrem poukazu na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia a predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe zvýrazniť v súvislosti s námietkami obvinených, že opakovane sa mali dopustiť značne rozsiahlej korupčnej trestnej činnosti za pomoci využitia úzkych kontaktov na pracovníkov daňového úradu.

V súvislosti so sťažnostnými námietkami obvinených k jednotlivým dôkazom – obrazovo-zvukovému záznamu, výpovediam svedkov T. R., Ľ. S., prípadne k nevykonaniu niektorých dôkazov treba opätovne zdôrazniť, že pri rozhodovaní o väzbe vykonáva súd hodnotenie dôkazov v rozsahu nevyhnutnom pre zistenie, či existuje dôvodné podozrenie zo spáchania stíhaného skutku a následnom zistení, či sú dané konkrétne väzobné dôvody predpokladané ustanovením § 71 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ Tr. por. Rozsiahlejšie vyhodnotenie všetkých dôkazov spôsobom predpokladaným ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. bude predmetom až následného meritórneho rozhodovania.

Vo vzťahu k písomnému sľubu oboch obvinených je treba uviesť, že prvostupňový súd sa s týmto návrhom zaoberal a posúdil vecné aspekty možnosti nahradenia väzby.

S prihliadnutím na povahu a závažný charakter trestnej činnosti, pre ktorú sú obvinení Ing. S. S. a A. S. trestne stíhaní, dospel prvostupňový súd k správne záveru, že v predmetnom prípade sľub nie je dostatočnou zárukou, pretože neodstraňuje obavu, že menovaní sa v prípade ich prepustenia na slobodu nedopustia konania predpokladaného ustanovením § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Preto návrh obvinených na ich prepustenie z väzby za súčasného prijatia ich sľubu súd správne neprijal.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obvineného Ing. S. S. a obvineného A. S. nepovažoval za dôvodné, a preto ich podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. októbra 2013

**JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu**

Vyhotovil: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová